

Musíme prevziať zodpovednosť do svojich rúk! Svet plynie do záhuby a môžu za to rozhodnutia, ktoré som nespravil/a ja. Ako bude vyzerat' budúcnosť? Kto za to môže?

A čo s takým človekom?

Svet mi niekedy pripomína obraz od Hieronyma Boscha s názvom Záhrada pozemských rozkoší... Tento obraz má tri panely. Na prvom paneli je Adam, Eva, žirafy a mnoho náboženskej ideológie. Na druhom paneli objavíme v obraze smrteľné hriechy. A posledný, teda tretí panel, je najviac strašidelný, pretože tam vidíme spálenú krajinu v rozklade, raj, ktorý bol znehodnotený a zničený.

Podľa môjho názoru sa momentálne ako ľudstvo nachádzame niekde medzi druhým a tretím panelom. Klimatické zmeny sa nám vymkli spod kontroly. Každý deň sme bombardovaní správami o klimatických problémoch a o tom, že sa pomaly rútime do záhuby. Ale zvykli sme si, niektorí z nás to prijali, iní sa to snažia ignorovať, prípadne hovoriť, že globálne otepľovanie neexistuje alebo že tu bolo vždy... Áno, vyskytovalo sa tu vždy, ale dnes o tom už vieme, a to je ten problém. Máme hmatateľné dôkazy o tom, že je to problém, avšak taktiež si musíme uvedomiť, že väčšina našej ekonomiky je založená na fosílnych palivách. Dnes sa len pokúšame udržať našu závislosť na fosílnych palivách a objavujeme aj nové zdroje, ktoré sú však veľmi nebezpečné a riskantné, ako napríklad ťažba ropy z morského dna, ničtia sa lesy a vody sú otrávené taktiež, umierajú druhy zvierat. Je takmer nemožné, aby by sme ešte dokázali zmeniť náš osud, keďže máme pomerne málo času na to, koľko zmien by sa muselo vykonať. Avšak podľa názorov viacerých vedcov, ak by sme hneď v tejto chvíli prestali všetkými spôsobmi prispievať ku klimatickej zmene, planéta by sa ešte určitý čas otepľovala a potom by sa vrátila naspať... Lenže ten čas, za ktorý by sa ďalej otepľovala, by bol taktiež veľmi katastrofický a náročný pre ľudstvo. Musíme začať niečo robiť, niečo viac ako si len pozrieť film alebo prečítať noviny a pokrútiť hlavou s otázkou: „Čo sa s tým svetom deje?“, pretože každý z nás k tomu prispieva. Je potrebné konečne otvoriť oči a netváriť sa, že problémy neexistujú. Snažme sa tvrdo a rázne zatlačiť na vládu nielen Európy, ale všetkých krajín a mocností. Je zbytočné, keď robíme mnoho ústupkov v Európe, chceme zrušiť autá na fosílnu palivá aj za cenu zruinovania našej ekonomiky, keď ostatné mocnosti, ako napríklad Amerika, nerobia takmer nič. Mnoho z členov v senáte popiera klimatické zmeny, pretože majú podiely vo firmách s fosílnymi palivami, lenže načo sú im peniaze, majú milióny ročne za to, čo robia... Ale kde ich budú míňať, keď sa zničí ekonomika krajiny? Taktiež musíme zmeniť našu závislosť na krajinách, ako Čína, ktorá je najväčším svetovým znečisťovateľom,

ale je to vážne ich chyba, veď Čína je len odpadová firma celého sveta. Myslím, že svetové mocnosti musia odložiť konflikty, sadnúť si za jeden stôl a konzultovať, čo s týmto problémom začneme robiť. Podľa môjho názoru si musíme odpustiť svoj život v prepychu, lebo napríklad naše šatníky sú preplnené oblečením, ktoré je smiešne lacné. Do obchodu, ktorý sa nachádza od nás veľmi blízko, cestujeme autom... Taktiež však musíme odstrániť nepriaznivé podmienky v továrňach, lebo naším myslením nepriamo podporujeme novodobé otroctvo, avšak to aj znamená, že musíme byť ochotní zaplatiť viac. Je potrebné si uvedomiť, že miliarda ľudí na našej planéte nemá svetlo a chce život ako my, plný svetla a elektriny, a to sú ľudia, ktorí nemajú na výber. To je zmena, ktorou zaručíme čo najčistejšiu elektrinu všade na svete. Aj prístup k cestovaniu sa dá zmeniť, ale to znamená určite vyššie finančné náklady cestujúcich a zníženie príjmov ľudí, ktorí sú vďaka fosílnym palivám veľmi bohatí. Musíme si uvedomiť, že to, čo sa blíži, nie je otázka peňazí, ale otázka prežitia miliardy ľudí. Myslím si, že na začiatok je potrebné urobiť malé zmeny, ktoré by mali dlhodobo veľký dopad na fungovanie niektorých ľudí. Napríklad len prechod z hovädzieho masa na kuracie by veľmi pomohlo, keďže slietkam stačí tridsať percent priestoru na chov oproti kravám a aj úroveň metánu by sa vďaka tomuto kroku znížila. Taktiež môžeme všade na svete, nielen v Európe, začať používať tie otravné papierové slamky. Je veľmi smutné, keď si uvedomíme, že len vďaka ľudskej lakomosti a túžbe po peniazoch naše deti nebudú vedieť, čo sú tučniaky, budú na nás neveriaco pozerat', keď im budeme hovoriť o snehu a neuveria nám, keď im povieme, že na Slovensku v lete bývalo dvadsať stupňov.

Nesmieme trestať ľudí, pretože to vyvoláva odpor voči klimatickej zmene, musíme dobrovoľne zmeniť ich názor. Vláda je len obrazom myšlienok ľudí. Keď budú ľudia chcieť zmenu, zmení sa aj ona. Je len na nás, čo vložíme do rúk našim deťom a to, či vôbec budeme mať kde s nimi bývať... Končím krásnou myšlienkou Matky Terezy: „Nie je problém nasýtiť chudobných, ale bohatých...

AUTOR ČLÁNKU: Mgr. Erika Bystričanová